

ອົງການ
ສະຫະປະຊາຊາດ

ເຮັດວຽກເພື່ອ ສປປ ລາວ

ສະບັບທີ 1/2013

ອາຫານ ແລະ ຄວາມປອດ
ໄພທາງດ້ານໄພຊະນາການ
ໃນ ສປປ ລາວ

ໜ້າ 2 ຕອບ ໂຕ້ຄວາມບໍ່ໝັ້ນຄົງ
ດ້ານສະບຽງອາຫານ ແລະ
ການຂາດໄພຊະນາການ

ໜ້າ 3 “ຖ້າບໍ່ມີນ້ຳ ພວກເຮົາກໍ
ບໍ່ສາມາດປູກເຂົ້າໄດ້”

ໜ້າ 5 ອາສາສະໝັກເພື່ອປັບ
ປຸງຄວາມໝັ້ນຄົງດ້ານສະບຽງ
ອາຫານໃນລາວ

ຕອບ ໂຕ້ຄວາມບໍ່ພື້ນຄົງດ້ານສະບຽງ

ເນື່ອງຈາກ ປະຊາຄົມໂລກ ກຳລັງຄວາມເອົາໃຈໃສ່ ໃນການກຳນົດຂອບເຂດໄລຍະເວລາຂອງການບັນລຸເປົ້າໝາຍສະຫັດສະວັດ ດ້ານການພັດທະນາ (MDG) ແລະ ວາລະພາຍຫຼັງ ປີ 2015 ທີ່ກຳລັງຈະມາຖືກນີ້, ເຊິ່ງຄຳຖາມຫຼັກກໍຄື “ຈະເຮັດແນວໃດເພື່ອໃຫ້ປະຊາຊົນຜູ້ທຸກຍາກ ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງຈາກບັນຫາຄວາມສູງຕ່າງໆ ທີ່ເນື່ອງມາຈາກຄວາມບໍ່ພື້ນຄົງດ້ານສະບຽງອາຫານ ແລະ ການຂາດໂພຊະນາການ?”

ຄັງເກັບອາຫານຂອງໂລກທີ່ມີຈຳນວນຫຼຸດລົງ, ລາຄາຄອງຊີບກໍກຳລັງເພີ່ມສູງຂຶ້ນໃນທົ່ວໂລກ, ລາຄາຄານຳມັນເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະ ອັດຕາການເຊື່ອມໂຊມຂອງສະພາບແວດລ້ອມຢ່າງໄວວາລວນແລວແຕເປັນບັນຫາຕໍ່ຄວາມສູງທີ່ກຳລັງເພີ່ມຂຶ້ນດັ່ງກ່າວລາຄາອາຫານທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນຕະຫຼອດນັ້ນເຮັດໃຫ້ຄົວເຮືອນຕ່າງໆມີຄວາມກົດດັນທາງດ້ານຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຫຼາຍຂຶ້ນ, ເຮັດໃຫ້ກອນເງິນສຳລັບ ການສຶກສາ ແລະ ປົນປົວສຸຂະພາບຫຼຸດລົງ ແລະ ນອກນັ້ນ ມັນຍັງຈຳກັດທາງເລືອກໃນການປັບປຸງຊີວິດຂອງປະຊາຊົນຜູ້ທຸກຍາກອີກນຳ.

ໃນ ສປປ ລາວ, ຊຶ່ງປະມານ 80% ຂອງປະຊາກອນແມ່ນອາໄສວຽກງານກະສິກຳ ແລະ ແຫຼ່ງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດໃນການດຳລົງຊີວິດ. ການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງອາຫານທີ່ມີພຽງພໍ ແລະ ມີໂພຊະນາການທີ່ເໝາະສົມ ແມ່ນບັນຫາທາທາຍອັນໜຶ່ງ, ການຂາດສານອາຫານຊຳເຮື້ອໄດ້ສົ່ງຜົນກະທົບ ເຖິງ 40% ຕໍ່ເດັກທີ່ມີອາຍຸຕໍ່າກວ່າ 5 ປີ. ການຜະລິດເຂົ້າທີ່ຫຼຸດຄາດໝາຍຂອງ ລັດຖະບານໃນສົກປີ 2011-12, ແລະ ການຂຶ້ນກັບບັນດາປະເທດເພື່ອນ

ບ້ານໃນດ້ານຄວາມພື້ນຄົງທາງດ້ານສະບຽງອາຫານເພີ່ມຂຶ້ນ.

ກອງທຶນສາກົນເພື່ອການພັດທະນາກະສິກຳ (IFAD) ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນໂຄງການຕ່າງໆ ເພື່ອຊ່ວຍບັນດາຜູ້ທຸກຍາກໃນເຂດຊົນນະບົດໃຫ້ມີຄວາມພື້ນຄົງທາງດ້ານສະບຽງອາຫານ ແລະ ໂພສະນາການ. ໂຄງການ “ຊຸມຊົນຊື່ນໃຈ” ພັດທະນາວິທີການຕ່າງໆ ເພື່ອສ້າງລະບົບກະສິກຳແບບປະສົມປະສານ ແລະ ເຊື່ອມຕໍ່ກັບຕະຫຼາດໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນໃນຊຸມຊົນ. ແລະ ໂຄງການ “ປັບປຸງການດຳລົງຊີວິດໃນເຂດຊົນນະບົດ” ແມ່ນປະກອບດ້ວຍວຽກງານການສາງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ບັນດາສະຖາບັນຂັ້ນບ້ານ, ການພັດທະນາວິທີການສາງລາຍຮັບ ແລະ ຍັງແນະນຳການວັດແທກລະດັບການຈັດການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດນຳອີກ.

ຄວາມພະຍາຍາມເພື່ອຕອບໂຕ້ກັບບັນຫາຄວາມບໍ່ພື້ນຄົງທາງດ້ານສະບຽງອາຫານ ແລະ ການຂາດໂພຊະນາການແມ່ນຕ້ອງໄດ້ຮັບ ການສະໜັບສະໜູນຈາກການປ່ຽນແປງນະໂຍບາຍໃນຂັ້ນຕ່າງໆ. ສຳລັບລະດັບສາກົນ, ຄວາມພື້ນຄົງດ້ານສະບຽງອາຫານ ແລະ ໂພຊະນາການ ແມ່ນຕ້ອງໄດ້ຖືກຍົກໃຫ້ເປັນບູລິມະສິດໜຶ່ງ ໃນວາລະຂອງການພັດທະນາແບບຍືນຍົງໃນອະນາຄົດ.

ໃນຂະນະຂອງການຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງວ່ອງໄວຂອງການລົງທຶນໂດຍກົງຂອງຕ່າງປະເທດ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການນຳໃຊ້ພື້ນທີ່ດິນໃນ ສປປ ລາວ ກໍ່ມີຫຼາຍເພີ່ມຂຶ້ນ, ສະນັ້ນມັນຈຶ່ງຮີບດວນທີ່ບັນດານະໂຍບາຍ

ປະມານ 80%
ຂອງປະຊາກອນແມ່ນອາໄສ
ວຽກງານກະສິກຳ ແລະ
ແຫຼ່ງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ
ໃນການດຳລົງຊີວິດ

ອາຫານ ແລະ ການຂາດໄພຊະນາການ

ກ່ຽວກັບທີ່ດິນ ຕ້ອງໄດ້ມີຄວາມຈະແຈ້ງ ແລະ ການສົ່ງເສີມໃຫ້ມີທີ່ດິນເພື່ອທຳການຜະລິດອາຫານໃຫ້ຫຼາຍຢ່າງຂຶ້ນ. ນອກຈາກນັ້ນແລ້ວ, ມັນຍັງຮຽກຮອງເຖິງການຮ່ວມມືອັນໜັກແໜ້ນລະຫວ່າງ ບັນດາກະຊວງ ແລະ ອົງການພັດທະນາຕ່າງໆເພື່ອເຮັດໃຫ້ການເຊື່ອມໂຍງ ລະຫວ່າງ ຄວາມໝັ້ນຄົງດ້ານສະບຽງອາຫານ ແລະ ໄພຊະນາການມີຄວາມແໜ້ນແຟ້ນຢ່າງຂຶ້ນ, ແລະ

ຈະໄດ້ຮັບການແກ້ໄຂໃນຮູບແບບທີ່ມີການປະສານງານເປັນຢ່າງດີ ແລະ ມີປະສິດທິພາບສູງສຸດ. ຄວາມພະຍາຍາມຮ່ວມກັນທັງໃນລະດັບສາກົນ, ປະເທດ ແລະ ຊຸມຊົນ ແມ່ນມີຄວາມສຳຄັນເປັນຢ່າງຍິ່ງເພື່ອຮັບປະກັນຕາໜ່າງຄວາມປອດໄພສຳລັບກຸ່ມສູງ, ພອມທັງເພື່ອປະກອບສ່ວນໃຫ້ການພັດທະນາດ້ານຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ແບບຍືນຍົງໃນ ສປປ ລາວ.

“ຖ້າບໍ່ມີນ້ຳພວກເຮົາກໍບໍ່ສາມາດປູກເຂົ້າໄດ້”

ການພົບປະກັບນາງມໍເປັນປະສົບການໜຶ່ງໃນການດຳລົງຊີວິດແບບລຽບງ່າຍ. ນາງມີອາຍຸໄດ້ 30 ປີ ມີລູກທັງໝົດ 10 ຄົນແຕ່ຍັງມີຊີວິດຢູ່ໃນປະຈຸບັນ 8 ຄົນ ນາງກຳລັງໃຫ້ນົມລູກນອຍຢູ່ນອກເຮືອນຊ່ວຍລາວ ເຊິ່ງເປັນເຮືອນ ແບບຫຸ້ນມະດາຝາແອມດວຍໄມ້ໄຜ ຫຼັງຄາມູງດວຍຫຍາຄູາ ນາງໄດ້ເວົ້າເຖິງການດຳລົງຊີວິດ ຂອງ ນາງ ຢູ່ພາຍໃນບ້ານຂອງຕົນເອງທີ່ຢູ່ເມືອງບໍລິຄັນ ແຂວງບໍລິຄຳໄຊ.

ຄອບຄົວຂອງນາງສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນອາໄສການປູກເຂົ້າເພື່ອການດຳລົງຊີວິດຂອງຄອບຄົວ. ໃນຫຼາຍປີຜ່ານມາຄອບຄົວຂອງນາງເຄີຍອາໄສຢູ່ເຂດພູດອຍເຊິ່ງເປັນບ່ອນທີ່ມີການຜະລິດກະສິກຳດ້ວຍການຖາງ, ປ່າເຮັດໄຮ່ແບບເລື່ອນລອຍ ນັບຕັ້ງແຕ່ນາງຍັງກຸ່ຍາຍລົງມາຢູ່ເຂດທົ່ງພຽງພວກເຂົາກໍໄດ້ມີຄວາມພະຍາຍາມເພື່ອປັບຕົວເຂົ້າກັບວິທີການຜະລິດເຂົ້າທີ່ມີຄວາມແຕກຕ່າງກັບໃນເມືອງອອນ ແລະ ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນກໍປະສົບຄວາມທຸຍູງຍາກເພາະວ່າຢູ່ເຂດດັ່ງກ່າວນ້ຳກໍມີຈຳກັດ ແລະ ບໍ່ພຽງພໍໃນການຜະລິດ. ເພື່ອເປັນການສ້າງລູກຮັບເພີ່ມໃຫ້ແກ່ຄອບຄົວນາງຍັງໄດ້ລົງສັດນ້ຳພອມແຕ່ມັນກໍຍັງບໍ່ພຽງພໍກັບຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ຕອບສະໜອງໄດ້ສຳລັບຄອບຄົວທີ່ມີຄົນຈຳນວນຫຼາຍນາງເວົ້າວ່າ “ພວກເຮົາພົບວ່າມັນມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຫຼາຍ ແຕ່ວ່າພວກເຮົາກໍບໍ່ຮູ້ວ່າຈະເຮັດແນວໃດ”.

ຮູບພາບ ໂດຍ: ©UNDP / ເອວາ ນູໂຊນັນ

ຢູ່ພາຍໃນບ້ານຂອງນາງກໍມີພຽງຄອບຄົວຂອງນາງເທົ່ານັ້ນທີ່ອາໄສການປູກເຂົ້າແບບພັກຖານເພື່ອການຢູ່ລອດ ແຕ່ຫາກຍັງມີປະຊາກອນຈຳນວນບໍ່ໜ້ອຍຢູ່ເຂດຊົນນະບົດໃນພາກຕາງໆຂອງປະເທດທີ່ຕິກຢູ່ໃນສະພາບດຽວກັນກັບນາງ.

ນາງມໍ ແລະ ສາມີຂອງນາງໄດ້ລົງທຶນເຂົ້າໃນການປູກເຂົ້າໂດຍຈາກລິດເພື່ອໂຖ, ຄາດນາ ແລະ ຂີ້ເມັດພັນເຂົ້າປູກແຕ່ກໍປະກົດວ່າຍັງບໍ່ທັນພຽງພໍ “ພວກເຮົາໃຊ້ຈ່າຍເງິນລົງທຶນເກືອບ 3 ລ້ານກີບເຂົ້າໃນການຜະລິດ ແຕ່ວ່າດຽວນີ້ ມັນບໍ່ມີນ້ຳ, ຖ້າບໍ່ມີນ້ຳພວກເຮົາກໍບໍ່ສາມາດເຮັດການຜະລິດ ແລະ ຊີວິດຂອງເຮົາກໍມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ”.

ບໍ່ມີພຽງນາງຄົນດຽວທີ່ພົບພໍ້ບັນຫານີ້, ການຂາດແຄນນ້ຳເປັນບັນຫາສຳຄັນອັນດັບໜຶ່ງຢູ່ໃນເຂດດັ່ງກ່າວ. ໃນປະຈຸບັນສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກທາງດ້ານຊົນລະປະທານກໍຍັງມີຈຳກັດ, ບ່ອນທີ່ມີຢູ່ແລ້ວກໍຢູ່ໃນສະພາບທີ່ບໍ່ດີ ແລະ ຖືກທຳລາຍຈາກ

ໄພນ້ຳຖ້ວມທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນຊ່ວງຊຸມປີທີ່ຜ່ານມາ. ຈາກຜົນກະທົບດັ່ງກ່າວເຮັດໃຫ້ຊາວນາຈຳນວນຫຼາຍຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ອາໄສພຽງແຕ່ນ້ຳຝົນເພື່ອປູກເຂົ້າແລະກໍສາມາດປູກເຂົ້າໄດ້ພຽງລະດູດຽວໃນແຕ່ລະປີ.

ທ່ານນາງ ອີເວັດ ລີເຊ ຫົວໜ້າພະແນກສົ່ງແວດລ້ອມຂອງອົງກອນສະຫະປະຊາຊາດເພື່ອການພັດທະນາປະຈຳ ສປປ ລາວ ໄດ້ອະທິບາຍວ່າ “ຕາມປົກກະຕິແລ້ວການຂາດແຄນນ້ຳຈະພົວພັນກັບຫຼາຍບັນຫາເຊັ່ນ: ການຂາດຄຸນໄມ້ທີ່ຜິດກົດໝາຍ, ການຜະລິດກະສິກຳແບບເລື່ອນລອຍທີ່ບໍ່ຍືນຍົງ, ການຍຶດຄອງທີ່ດິນ ແລະ ການເກີດໄພໄໝ້ລາມປ່າເປັນປະຈຳທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນເຂດ ໂດຍໜຶ່ງສະເພາະເປັນຜູ້ເຮັດໃຫ້ເກີດການເຊື່ອມໂຊມໃນເຂດອາງໂຕງຢ່າງຮ່າຍແຮງທີ່ເປັນສາເຫດເຮັດໃຫ້ບໍລິມາດນ້ຳທີ່ມີຢູ່ນັ້ນມີການປ່ຽນແປງ” ການອາໄສການປູກເຂົ້າລະດູດຽວໃນແຕ່ລະປີເຊິ່ງນ້ຳໄປສູ່ຄວາມບໍ່ໝັ້ນຄົງທາງດ້ານສະບຽງອາຫານທີ່ເປັນບັນຫາສຳຄັນຂອງ ສປປ ລາວ. ໄດ້ມີການຄາດຄະເນວ່າ ໃນເງື່ອນໄຂປົກກະຕິປະຊາກອນຂອງປະເທດລາວຈຳນວນ 1/3 ຍັງຂາດເຂົ້າກິນແຕ່ 2 ຫາ 6 ເດືອນຕໍ່ປີ.

ປະຈຸບັນ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດເພື່ອການພັດທະນາໄດ້ເລີ່ມໂຄງການໃໝ່ເພື່ອແກ້ໄຂບາງບັນຫາເຫຼົ່ານີ້. ໂຄງການທີ່ມີຊື່ວ່າ “ສະໜັບສະໜູນກະສິກຳເຂດຊົນລະປະທານແບບປະສົມປະສານ” ແລະ ໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຮ່ວມກັບພະແນກ ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແຂວງບໍລິຄຳໄຊເພື່ອແນໃສ່ປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ໂດຍລວມ ແລະ ຄຳປະກັນດ້ານສະບຽງອາຫານຂອງຊຸມຊົນດ້ວຍການສະໜັບສະໜູນການພັດທະນາກະສິກຳໃນເຂດຊົນລະປະທານ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງແຫຼ່ງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດເຊັ່ນ: ປ່າໄມ້ ແລະ ການປະມົງ ໃນເຂດອາງໂຕງໂດຍການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຊຸມຊົນ.

ບ້ານຫຼາຍໆ ມໍ ແລະ ຄອບຄົວຂອງນາງອາໄສຢູ່ນັ້ນກໍເປັນໜຶ່ງໃນບັນດາບ້ານເປົ້າໝາຍຂອງໂຄງການທີ່ຢູ່ໃນສອງເມືອງທຸກຍາກຂອງ ແຂວງບໍລິຄຳໄຊ. ຊຸມຊົນຂອງນາງຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກການປັບປຸງລະບົບຊົນລະປະທານໃນຊຸມປີໂກງຈະມາເຖິງນີ້. ພວກເຮົາຈະໄດ້ມີສ່ວນຮ່ວມຢ່າງເຕັມສ່ວນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ, ເປົ້າໝາຍໃນໄລຍະຍາວໃນການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານພື້ນຖານໂຄງລ່າງຊົນລະປະທານໄປຄວບຄູ່ກັບການຄຸ້ມຄອງເຂດອາງໂຕງດ້ວຍຊຸມຊົນເຊິ່ງໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກອຳນາດການປົກຄອງຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ.

ເອົາໃຈໃສ່ແມ່ ແລະ ເດັກກ່ອນ

ລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ໄດ້ ຮັບຮອງເອົາແຜນຍຸດທະສາດໃນການຕອບສະໜອງການບໍລິການເກີດລູກແບບບໍ່ເສຍຄ່າສຳລັບແມ່ຍິງຖືພາ ແລະ ການກວດ ແລະ ການປິ່ນປົວເດັກອາຍຸຕໍ່າກວ່າ 5 ປີ ແບບບໍ່ເສຍຄ່າ . ນີ້ແມ່ນບາດກ້າວສຳຄັນອັນໜຶ່ງເພື່ອກ້າວໄປເຖິງການການບໍລິການສຸຂະພາບຢ່າງທົ່ວເຖິງ, ໂດຍເລັ່ງໃສ່ອັນດັບໜຶ່ງ ແມ່ນ ກຸ່ມເປົ້າໝາຍທີ່ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຮັບການບໍລິການຢ່າງພຽງພໍ ແລະ ຕ້ອງການການດູແລສຸຂະພາບຫຼາຍທີ່ສຸດ.

ແມ່ຍິງຖືພາ, ແມ່ຍິງທີ່ເກີດລູກ, ແມ່ຍິງຫລັງເກີດລູກ (42 ມື້ຫລັງເກີດລູກ ແລະ ເດັກຕໍ່າກວ່າ 5 ປີ ແມ່ນເປົ້າໝາຍທີ່ຄາດຫວັງວ່າການໄດ້ຮັບການບໍລິການຫຼາຍຂຶ້ນຈະຊ່ວຍລູດຜ່ອນອັດຕາການຕາຍຂອງເດັກ (MDG4) ແລະ ປັບປຸງສຸຂະພາບຂອງແມ່ (MDG5). ການເຂົ້າເຖິງການປິ່ນປົວສຸກເສີນດ້ານປະສູດຢ່າງທັນເວລາ ແລະ ມີການຮຽກຮອງຕ້ອງການຢ່າງຫລວງຫລາຍໃນດ້ານການບໍລິການປ່ອງກັນ ແລະ ປິ່ນປົວສຳລັບເດັກແມ່ນການວັດແທກອັນໜຶ່ງເພື່ອເອົາຊະນະອຸປະສັກດ້ານການເງິນທີ່ເຂົ້າເຈົ້າປະເຊີນຢູ່.

ແມ່ຍິງຈະໄດ້ຮັບສິດໃນການຮັບການບໍລິການທີ່ຈຳເປັນໂດຍບໍ່ເສຍຄ່າເຊັ່ນ: ການຝ່າກທອງລວມເຖິງການແທກຄວາມດັນເລືອດ, ການແຈກຈາຍໂຟເລດ, ຢາຂາແມ່ທອງ, ສັກຢາກັນພະຍາດເຕຕາມິດ (TT), ການໃຫ້ຄຳປຶກສາແນະນຳກ່ຽວກັບການກຽມຄວາມພ້ອມໃນການເກີດລູກ ແລະ ດ້ານໄພຂະນາການໃນໄລຍະຖືພາ, ການຕິດຕາມການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງນ້ຳໜັກ, ແລະ ການແຈກຢາຍປີ້ມຕິດຕາມສຸຂະພາບແມ່.

ການເກີດລູກ ລວມເຖິງຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການກວດວິເຄາະ ແລະ ການໃຫ້ຄຳປຶກສາຈາກພະນັກງານແພດ, ການກວດຫລັງເກີດລວມເຖິງຢາທາດເຫລັກ, ຢາຂາແມ່ທອງ, ການວາງແຜນຄອບຄົວ, ໄພຂະນາການ ແລະ ຄຳແນະນຳໃນການລຽງລູກທັງໝົດ ແມ່ນສ່ວນໜຶ່ງຂອງການບໍລິການແບບບໍ່ເສຍຄ່ານະໂຍບາຍນີ້ເລັ່ງໃສ່ເຂດຊົນນະບົດໃນ 42 ເມືອງທີ່ເປັນເມືອງ ທຸກຍາກ ແລະ 64 ເຂດຈຸດສຸມໃນການພັດທະນາຂອງລັດຖະບານ ແລະ ຈະຖືກຜັນຂະຫຍາຍໄປສູ່ເຂດຕົວເມືອງ. ບັນດາເມືອງອື່ນໆຈະໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫລືອດ້ານງົບປະມານຈາກຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍເກີດລູກບໍ່ເສຍຄ່າ.

ນອກຈາກງົບປະມານຂອງລັດຖະບານ, ມີກຸ່ມຄາດຫວັງວ່າການສະໜັບສະໜູນ ດ້ານງົບປະມານຈາກຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາຈະຕອບສະໜອງການການບໍລິການຢ່າງທົ່ວເຖິງສຳລັບເດັກຕໍ່າກວ່າ 5 ປີ.

ໂຄງການທົດລອງການບໍລິການເກີດລູກບໍ່ເສຍຄ່າໄດ້ມີການລິເລີ່ມຕັ້ງແຕ່ເດືອນ ພະຈິກ 2009 ທີ່ເມືອງນອງ ແລະ ທາປາງ

ທອງ ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ, ການເກີດລູກໃນສະຖານທີ່ບໍລິການມີການເພີ່ມຂຶ້ນເຖິງ 300% ສົມທຽບໃສ່ບັນດາເມືອງຕ່າງໆທີ່ບໍ່ໄດ້ຖືກປົກຄຸມໂດຍແຜນງານນີ້ແມ່ນເພີ່ມຂຶ້ນ 40% ໂດຍການແກ້ໄຂປັນຫາດ້ານການເງິນ, ແມ່ຍິງຈຳນວນຫລາຍຈະໄດ້ຮັບການຊຸກຍູ້ໃຫ້ໄປເກີດລູກໃນສະຖານທີ່ບໍລິການ ຫລື ເກີດລູກກັບຜູ້ທີ່ມີຄວາມຊຳນານໃນການຊ່ວຍເກີດ.

ໃນປະຈຸບັນນີ້, ມີບັນດາຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາຈຳນວນຫລາຍໃຫ້ການຊ່ວຍເຫລືອແບບປະສົມປະສານສຳລັບການບໍລິການສຸຂະພາບແມ່ບໍ່ເສຍຄ່າໃນຫລາຍແຂວງແຕກຕ່າງກັນ.

ແຜນງານ Joint UN ສຳລັບສຸຂະພາບແມ່, ເດັກເກີດໃໝ່, ແລະ ເດັກນ້ອຍເຊິ່ງໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນດ້ານງົບປະມານຈາກ Grand Duchy of Luxembourg ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນດ້ານວິຊາການຈາກ WHO, UNFPA, UNICEF ແລະ WFP.

ໂດຍການປະສານງານຄວາມພະຍາຍາມຕ່າງໆເຫລົ່ານີ້ ແລະ ການສາກຸນຕະຖານໃນການບໍລິການແບບບໍ່ເສຍຄ່າ, ການຊຳຊອນແມ່ນສາມາດຫລີກລຽງໄດ້ ແລະ ການບໍລິການສາມາດໄດ້ຮັບການຂະຫຍາຍໃຫ້ກວ້າງອອກເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຮັບການບໍລິການສຸຂະພາບຢ່າງທົ່ວເຖິງໃນໄລຍະຍາວ.

ເອົາໃຈໃສ່ແມ່ ແລະ ເດັກກ່ອນແມ່ນບາດກ້າວສຳຄັນໃນການປັບປຸງເປົ້າໝາຍສະຫະສະວັດແຫ່ງການພັດທະນາທີ່ 1, 4 ແລະ 5 ໃນ ສປປ ລາວ.

ອາສາສະໝັກ ເພື່ອປັບປຸງຄວາມໝັ້ນ

ອີຣາລີທີ່ເມືອງເພືອງ ສຳລັບການເຜີ້ກອົບຮົມພື້ນຜູ້ປ່າໄມ ©FAO

ທ້າວ ອີລາລີ ໂຊໂລ ຫາກສຳເລັດການ ເປັນອາສາສະໝັກຂອງສະຫະປະຊາຊາດເພື່ອການພັດທະນາທັງຈາກໄດ້ເຮັດໜ້າທີ່ໄດ້ເປັນເວລາ 3 ປີເຊິ່ງໜ້າທີ່ ຂອງ ລາວ ແມ່ນເປັນຜູ້ໃຫ້ຄຳປຶກສາຄຸ້ມຄອງດ້ານແຫຼ່ງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດປະຈຳ ຍູ່ອົງການອາຫານ ແລະ ການກະເສດ. ຜ່ານຈາກການເຮັດວຽກດ້ານກະສິກຳຊີວະນາໆພັນ, ທຳມະຊາດແຫຼ່ງຊັບພະຍາກອນ ແລະປ່າໄມລາວໄດ້ປະກອບສ່ວນໃນການພັດທະນາສະຫັດສະວັດ (MDG1) ທີ່1ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມອຶດຫິວໃຫ້ໄດ້ 50 ເປີເຊັນ.

ລາວໄດ້ອະທິບາຍວ່າລາວພ້ອມດ້ວຍໝູ່ຄະນະໄດ້ເຮັດວຽກຢ່າງຈິງຈັງກຽວ

ການປັບປຸງສຸຂະພາບຂອງ ແມ່ ແລະ ເດັກເກີດໃໝ່

ວິທີການໃໝ່ໆໃນການປຸກລະດົມຊຸມຊົນເພື່ອປັບປຸງສຸຂະພາບຂອງແມ່,ເດັກເກີດໃໝ່ ແລະ ເດັກນ້ອຍທີ່ກຳລັງຖືກຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໂດຍ ກະຊວງສາທາລະນະສຸກກອບການປະຕິບັດວຽກທີ່ເອີ້ນວ່າ ການເຮັດວຽກກັບບຸກຄົນ, ຄອບຄົວ ແລະ ຊຸມຊົນ (IFCເພື່ອປັບປຸງສຸຂະພາບຂອງ ແມ່ ແລະ ເດັກເກີດໃໝ່ ທີ່ເອີ້ນສັ້ນໆວ່າ “ກອບວຽກ (IFC)” ທີ່ຖືກພັດທະນາໂດຍ ອົງການອະນາໄມໂລກ (WHO)ໃນປີ 2003 ເພື່ອສາຍຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ແມ່ຍິງ, ຄອບຄົວ ແລະ ຊຸມຊົນ ເພື່ອປັບປຸງ ແລະ ເພີ່ມຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງເຂົາເຈົ້າໃນການເບິ່ງແຍງດູແລສຸຂະພາບຂອງແມ່, ເດັກເກີດໃໝ່ ແລະ ເດັກນ້ອຍ. ໃນວຽກງານນີ້ຍັງເລັ່ງໄສ ເພີ່ມການເຂົ້າຖື ແລະ ການຊຸມໃຊ້ການບໍລິການສຸຂະພາບທີ່ມີຄຸນນະພາບ ໂດຍສະເພາະແມ່ນການບໍລິການເກີດລູກນຳ ແພດຜູ້ສຳນານໃນການຊ່ວຍເກີດ.

ຜະດຸກຄັນຊຸມຊົນໃຫ້ສຸຂະສຶກສາດ້ານໂພນາການແກ່ແມ່ ແລະ ແມ່ຍິງຖືພາຢູ່ຊຸມຊົນ

ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ກອງທຶນສຳລັບປະຊາກອນ (UNFPA) ໄດ້ລິເລີ່ມທົດລອງປະຕິບັດ ວຽກງານ IFC ຢູ່ໃນແຂວງບໍລິຄຳໄຊ, ຄຳມ່ວນ ແລະ ວຽງຈັນ. ຂະບວນການໃນການປະຕິບັດວຽກງານນີ້ແມ່ນປະກອບມີ ການປະເມີນຜົນແບບມີສ່ວນຮ່ວມກັບຊຸມຊົນ (PCA) ເພື່ອສຶກສາເບິ່ງຄວາມຕ້ອງການອັນແທ້ຈິງຂອງຊຸມຊົນ, ກຳນົດບຸລິມະສິດ ແລະ ແຜນການສຳລັບວຽກງານການປຸກລະດົມບຸກຄົນ, ຄອບຄົວ ແລະ ຊຸມຊົນ ຂອງເມືອງໂດຍອີງຕາມບຸລິມະສິດດັ່ງກ່າວ. ການປະເມີນຜົນແບບມີສ່ວນຮ່ວມກັບຊຸມຊົນດັ່ງກ່າວນີ້ຖືກຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢູ່ໃນຂັ້ນແຂວງ ແລະ ເມືອງ ໂດຍການມີສ່ວນຮ່ວມກັບຫຼາຍພາກສ່ວນ.

ທ່ານບຸນຮັກ ນາຍບ້ານໆ ເມືອງຈັນ, ເມືອງ ເຊໂປນກ່າວວ່າ “ຂ້ອຍດີໃຈທີ່ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມນີ້, ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມໄດ້ກຳນົດ ແລະ ຈັດບຸລິມະສິດບັນຫາສຸຂະພາບຂອງແມ່, ເດັກ ແລະ ຊາວໜຸ່ມໃນບ້ານຂອງພວກເຂົາເອງ ແລະ ພວກເຂົາກໍໄດ້ໃຫ້ຄຳແນະນຳເຖິງວິທີການທີ່ຈະແກ້ໄຂບັນຫາດັ່ງກ່າວ”. ລາວໄດ້ເວົ້າຕື່ມອີກວ່າ “ຂໍແນະນຳດັ່ງກ່າວນີ້ແມ່ນບັນພັນຖານຄວາມເປັນຈິງ ແລະ ສາມາດຊ່ວຍປັບປຸງສຸຂະພາບ ແມ່, ເດັກເກີດໃໝ່ ແລະ ຊາວໜຸ່ມຢູ່ໃນບ້ານຂອງເຂົາເຈົ້າ”

ຄົງທາງສະບຽງອາຫານໃນລາວ

ກັບ ກະສິກຳ ຊີວະນາໆພັນໃນປະເທດ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງນະໂຍບາຍ ແຜນການທີ່ດິນ. ພົວພັນເຖິງການການໂຄສະນາກ່ຽວກັບການເກັບກຽວເຄື່ອງປຸກຂອງດົງແບບຍືນຍົງ, ຜົນຜະລິດກະສິກຳຫຼາຍໆຢ່າງເປັນຕົ້ນແມ່ນສັດລ້ຽງຕ່າງໆ, ປາ ແລະ ສັດນຳອື່ນໆແລະທຸກຢ່າງທີ່ ປະຊາຊົນໄດ້ເກັບເອົາ ເພື່ອມາເປັນອາຫານລຽງຊີບໃຫ້ເຂົາເອງ.

ຢູ່ໃນປະເທດລາວ ປະຈຸບັນນີ້ ອາສາສະໝັກ ມີທັງໝົດ 18 ຄົນ. ຫຼາຍຄົນເຮັດວຽກໂດຍກົງ ແລະ ທາງອອມກ່ຽວກັບການຄຳປະກັນສະບຽງອາຫານ ແລະ ໂພສະນາການອາຫານ. ອີລາລີເວົ້າວ່າ: “ມັນມີຄວາມໝາຍຄວາມສຳຄັນຫຼາຍ ທີ່ທຸກອົງການ ສປຊ ໄດ້ເຮັດວຽກ ຮ່ວມກັນເພາະພວກເຮົາມີເປົ້າໝາຍອັນດຽວກັນເພື່ອ ໃຫ້ໄປເຖິງເປົ້າໝາຍສະຫັດສະວັດ, ເພື່ອຫຼຸດຜອນຄວາມອຶດຫິວ, ໃຫ້ສິ່ງແວດລ້ອມມີຄວາມຍືນຍົງຄົງຕົວພວກເຮົາທຸກຄົນຕ້ອງມີສ່ວນຮ່ວມນຳກັນ.”

“ຕອນທີ່ຂ້ອຍເປັນ ອາສາສະໝັກຂ້ອຍມ່ວນຊື່ນກັບຄວາມຫຼາກຫຼາຍ, ໃນແຕ່ລະມື້ວຽກແມ່ນຈະບໍ່ຄືກັນ. ຂ້ອຍເຮັດວຽກຢູ່ສະໜາມເພື່ອອອກແບບຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແລະທັງພັດທະນານະໂຍບາຍລະດັບຊາດ.”

ບາງກິດຈະກຳທີ່ໄດ້ສະເໜີມາ ແລະ ຖືກຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດລວມທັງການອົບຮົມ ຜູ້ປຸກລະດົມຊຸມຊົນ ແລະ ຄູສອນໃນໂຮງຮຽນກ່ຽວກັບການຮັກສາສຸຂະພາບ ແມ່, ເດັກເກີດໃໝ່ ແລະ ເດັກນ້ອຍ (MNCH), ການປຸກລະດົມຄະນະກຳມະການສຸຂະພາບຂັ້ນບ້ານ ເພື່ອຈັດຕັ້ງກຸ່ມຊ່ວຍເຫຼືອກັນພາຍໃນບ້ານໃນການເດີນທາງ ແລະ ການກູ້ຢືມເງິນ ເພື່ອໄປບັນເທົາທີ່ ສະຖານທີ່ບໍລິການສາທາລະນະສຸກທີ່ເໝາະສົມໃນກໍລະນີສຸກເສີນໃນເວລາເກີດລູກ.

ຮູບພາບ ໂດຍ: ©UNFPA

ການສ້າງວັດທະນະທຳກ່ຽວກັບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດໃນ ສປປ ລາວ

ບັນດາກຸ່ມພາຍໄຊ ໂຄ່ນເຊັ່ນ: ລົມພາຍຸ ເຂດຮ້ອນ ແລະ ລົມມໍລະສຸມ ໄດ້ພັດຜ່ານອາຊີຕາເວັນອອກສຽງໃຕ້ ໃນປີ 2011, ສິ່ງຜັນຖົງເກີດ ໄພນຳຖວມຄັ້ງຮາຍແຮງທີ່ສຸດໃນພາກພື້ນເປັນເວລາຫຼາຍກວ່າທົດສະວັດມາແລ້ວ. ສປປ ລາວ ກໍ່ເປັນປະເທດໜຶ່ງທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ຈາກໄພນຳຖວມຢ່າງໜັກໜ່ວງເຊິ່ງສິ່ງຜັນເສຍຫາຍຕໍ່ກັບປະຊາຊົນ ຈຳນວນ 340,000 ຄົນ ໃນ 12 ແຂວງ, ພື້ນທີ່ກະສິກຳ 64 ເຮັກຕາ, ສູນເສຍທາງດານເສດຖະກິດເປັນມູນຄ່າຫຼາຍລ້ານໂດລາສະຫະລັດ.

ເພື່ອສົ່ງເສີມວັດທະນະທຳການຮຽນຮູ້ ທາງດານຄວາມປອດໄພ ແລະ ຄວາມ ແຂງແກ່ນທົນທານ, ອົງການອຸຍແນດ ສະໂກ ໂດຍຮວມມືກັບ ອົງການອຸຍນີ ເຊບ ໄດ້ພັດທະນາບົມຄູມີແນະນຳສຳ ລັບການສອດແຊກຄວາມຮຽກຽວກັບການ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດເຂົ້າໃນຫຼັກ ສູດໂຮງຮຽນ. ຄູ່ມືສະບັບນີ້ຈະໄດ້ຖືກທົດ ລອງນຳໃຊ້ໃນຫຼາຍໆປະເທດຢູ່ໃນໂລກ, ລວມທັງ 3 ປະເທດທີ່ຢູ່ໃນເຂດ ອາຊີ- ປາຊີຟິກ, ສປປ ລາວ ກໍ່ເປັນປະ ເທດໜຶ່ງທີ່ໄດ້ຖືກຄັດເລືອກໃຫ້ທົດ ລອງນຳໃຊ້ຄູ່ມືດັ່ງກ່າວ.

ທ່ານ Danilo Padilla ຜູ້ປະສານງານແຜນງານການສຶກສາແລະ ການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ຂອງ ອຸຍແນດສະໂກບາງກອກໄດ້ກ່າວ ວ່າ: ເປັນທີ່ຮັບຮູ້ກັນແລ້ວວ່າຜົນກະທົບຕ່າງໆຈາກໄພພິບັດສາມາດ ຫຼຸດລົງໄດ້ຢ່າງຫຼວງຫຼາຍຖ້າເຮົາມີການກຽມພ້ອມທີ່ດີ, ພ້ອມທີ່ ຈະລົງມືປະຕິບັດ ແລະ ມີເຄື່ອງມືທີ່ຈະຊ່ວຍໃຫ້ຄວາມຮູ້ ແລະ ຄວາມສາມາດໃນການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ.

“ຈຸດປະສົງຂອງການລວມເອົາອົງປະກອບໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມ ສ່ຽງໄພພິບັດເຂົ້າໃນຫຼັກສູດ, ການສຶກສາຄູ, ການຮຽນຮູ້ຂອງຊຸມຊົນ, ການບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງໂຮງຮຽນແລະພື້ນຖານໂຄງລ່າງຂອງໂຮງຮຽນ ແມ່ນເພື່ອຍົກລະດັບຄວາມກຽມພ້ອມ ແລະ ການປອງກັນລະບົບ ການສຶກສາ ພ້ອມທັງຍົກລະດັບຄວາມແຂງແກ່ນທົນທານ ແລະ ການກຽມຄວາມພ້ອມຮັບມືກັບໄພພິບັດຂອງຊຸມຊົນ. ບົມຄູມີວິຊາ ການສະບັບນີ້ແມ່ນໄດ້ມາຈາກການຮວມມືລະຫວ່າງ ອົງການອຸຍ ແນດສະໂກ ແລະ ອົງການອຸຍນີເຊບ ແມ່ນໜຶ່ງໃນການປະກອບສ່ວນ

ຂອງພວກເຮົາເພື່ອບັນລຸເປົ້າໝາຍ”.

ເຄື່ອງມືດັ່ງກ່າວຈະແນະນຳວິທີການສອດແຊກຄວາມຮຽກຽວກັບການ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດເຂົ້າໃນຫຼັກສູດຂອງໂຮງຮຽນ ແລະ ບັນ ຈຸຂອບແນວຄວາມຄິດເຊັ່ນດຽວກັນກັບການວາງແຜນທີ່ພ້ອມຈະປະ ຕິບັດ, ການພັດທະນາ, ການປຶກສາຫາລື, ເຄື່ອງມືໃນການຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນ. ມັນຖືກອອກແບບຂຶ້ນມາເບື້ອງຕົ້ນແມ່ນເພື່ອໃຫ້ຜູ້ ກຳນົດນະໂຍບາຍ ແລະ ນັກພັດທະນາຫຼັກສູດຂອງສູນກາງ ແລະ ສຳ ນັກງານຍອຍອະນຸກຳມະການບໍລິຫານໃນຂະ ແໜງຕ່າງໆ, ອົງການທີ່ບໍ່ຂຶ້ນກັບລັດຖະບານ ແລະ ຕົວແທນຕ່າງໆຂອງອົງການສະຫະປະ ຊາຊາດໂດນຳໃຊ້, ແຕ່ກໍ່ສາມາດນຳໄປ ໃຊ້ກັບຫຼາຍພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໂດຍກົງເປັນ ຕົ້ນແມ່ນຜູ້ອຳນວຍການໂຮງຮຽນ, ຄູ, ຄູ່ຝຶກຄູ ແລະ ພະນັກ ງານການສຶກສາທອງຖິ່ນກໍ່ຄືສ ະມາຊິກໃນຊຸມຊົນທອງຖິ່ນທີ່ມີຄວາມຮັບຜິດ ຊອບໃນການສົ່ງເສີມການຮຽນຮູ້ກ່ຽວກັບການ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ.

ຜູ້ຕາງໜ້າຂອງສປປລາວຈະທົດລອງເຄື່ອງມືເປັນເວລາປະມານສາ ມເດືອນ, ຫຼັງຈາກນັ້ນເຂົາເຈົ້າຈະໄດ້ເຂົ້າຮວມກອງປະຊຸມສະແດງ ຄວາມຄິດຄວາມເຫັນ ທີ່ ບາງກອກ ປະເທດໄທ. ຜູ້ເຂົ້າຮວມກອງປະ ຊຸມດັ່ງກ່າວແມ່ນນັກພັດທະນາຫຼັກ ສູດທີ່ມີປະສົບການ, ນັກວາງແຜນການສຶກສາ ແລະ ນັກການສຶກສາ ຄູ່ຜູ້ທີ່ຕິດພັນກັບສະພາບຄວາມເປັນຈິງຂອງການສຶກສາໃນພາກພື້ນ ເຊັ່ນດຽວກັນກັບຄວາມສາມາດສະເພາະ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການຂອງ ລະບົບການສຶກສາຂອງ ສປປ ລາວ.

ເຄື່ອງມືແນະນຳດ້ານວິຊາການມີຈຸດປະສົງເພື່ອເຮັດໃຫ້ມີຂອບ ວຽກ ແລະ ເຄື່ອງມືເພື່ອຊຸກຍູ້ໃຫ້ບັນດາປະເທດ ແລະ ຂະແໜງ ການຄຸ້ມຄອງກົມໝາຍແຫ່ງຊາດກຳນົດຫຼັກສູດການຫຼຸດຜ່ອນ ຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດເຂົ້າໃນວາລະໃນຕໍ່ໜ້າ. ແນວຄວາມຄິດລິ ເລີ່ມແມ່ນຢູ່ພາຍໃຕ້ພັນທະສັນຍາຂອງທົດສະວັດແຫ່ງການສຶກສາ ເພື່ອການພັດທະນາແບບຍືນຍົງຂອງສະຫະປະຊາຊາດ (2005- 2014) ລວມໄປເຖິງການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງ ສປປ ລາວ ໃນໂຄງການ ການສຶກສາໃນກໍລະນີສຸກເສີນ.

ຮ່ວມກັນ, ພວກເຮົາສາມາດປ້ອງກັນແລະຕ້ານການຄ້າມະນຸດໄດ້

ການຄ້າມະນຸດ ເປັນບັນຫາທີ່ພົ້ນເດັ່ນ ເຊິ່ງບໍ່ພຽງແຕ່ສົ່ງຜົນກະທົບໃຫ້ ແກ ສປປ ລາວເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງສົ່ງຜົນກະທົບໃຫ້ທຸກປະເທດໃນອະນຸ ພາກພື້ນແມ່ນຳຂອງ ແລະ ໃນໂລກ. ອົງການສະຫະປະຊາຊາດຄາດ ຄະເນວ່າໃນປະຈຸບັນມີຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກການຄ້າມະນຸດໃນໂລກເຖິງ 2,500,000 ຄົນໂດຍພື້ນຖານແລ້ວປະເທດລາວເປັນປະເທດຕົ້ນທາງ ສຳລັບການຄ້າມະນຸດ, ແລະ ຍັງເປັນ ທາງຜ່ານ, ປ່າຍທາງສຳລັບຜູ້ຖືກ ເຄາະຮ້າຍທີ່ເປັນແມ່ຍິງ, ເດັກນ້ອຍ, ແລະຜູ້ຊາຍຈຳນວນໜຶ່ງເພື່ອຈຸດປະ ສົງຂູດຮີດທາງເພດ ແລະ ບັງຄັບໃຊ້ແຮງງານ.

ອີງຕາມການລາຍງານຂອງ ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງ ຄົມ, ນັບແຕ່ປີ 2001 ຫາ 2012 ມີຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກການຄ້າມະນຸດ ຈຳນວນ 1,981 ຄົນ ໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ສົ່ງກັບຢ່າງເປັນທາງ ການຈາກປະເທດໄທ, ໃນນັ້ນ 95% ແມ່ນເພດຍິງ, 85% ແມ່ນເດັກນ້ອຍ ອາຍຸຕໍ່າກວ່າ 18 ປີ. ພຽງແຕ່ໃນປີ 2012 ເທົ່ານັ້ນ ກໍ່ມີຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ຈາກການຄ້າມະນຸດທີ່ສົ່ງກັບເປັນທາງການຈາກປະເທດໄທເຖິງ 195 ຄົນ, ໃນນັ້ນ 87% ແມ່ນເພດຍິງ, ແລະ 69% ແມ່ນມີອາຍຸຕໍ່າກວ່າ 18 ປີ,

80% ຂອງຈຳນວນຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍແມ່ນມາຈາກນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ແຂວງວຽງຈັນ, ສາລະວັນ, ສະຫວັນນະເຂດ ແລະ ຈຳປາສັກ. ອີງຕາມ ການບອກເລົ່າຂອງຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍສ່ວນຫຼາຍເວົ້າວ່າ: ພວກເຂົາບໍ່ມີອິດ ສະຫຼະພາບໃນການເຄື່ອນໄຫວໄປມາ, ຖືກຂູດຮີດ ແລະ ຖືກຊາຍເປັນ ສິນຄ້າ, ຖືກລວງລະເມີດອິດສະຫຼະພາບ ແລະ ສິດທິມະນຸດຢ່າງຮ້າຍ ແຮງ. ທຸກຮູບແບບຂອງການຄ້າຂາຍມະນຸດແມ່ນບໍ່ສາມາດອະນຸຍາດໃຫ້ ເກີດຂຶ້ນໄດ້ ປະເທດລາວກໍ່ຄືປະເທດອື່ນໆໃນໂລກ.

ລັດທະບານກຳລັງດຳເນີນການສ້າງນິຕິບັນຍັດ ແລະ ມາດຕະການຕ່າງໆ ທີ່ຕ້ານກັບການຄ້າຂາຍມະນຸດ. ນີ້ຄືຈຸດແຂ່ງກໍ່ຄືຜົນສຳເລັດໜຶ່ງຂອງປະ ເທດລາວ ທີ່ຍາດມາໄດ້ໃນໄລຍະຊຸມປີຜ່ານມາ, ແຕ່ໃນປະຈຸບັນເພື່ອ ປ້ອງກັນ ແລະ ຕ້ານອາດສະຍາກຳການຄ້າມະນຸດພວກເຮົາຕ້ອງໄດ້ເປັນ ເຈົ້າການຮ່ວມກັນ, ເຊິ່ງເລີ່ມຈາກໂຕເຮົາເອງ, ຄອບຄົວ, ຊຸມຊົນ, ກຸ່ມບານ ແລະ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ. ຜ່ານຂະບວນການດັ່ງກ່າວ ພວກເຮົາ ຕ້ອງໄດ້ຮ່ວມມືກັນເຮັດວຽກກັບອົງການຈັດຕັ້ງຂອງລັດ, ອົງການຈັດຕັ້ງ ສາກົນ, ອົງການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມ, ພາກເອກະຊົນ ຄືດັ່ງຄຳຂວັນທີ່ວ່າ: ຮ່ວມກັນ, ພວກເຮົາສາມາດປ້ອງກັນແລະຕ້ານການຄ້າມະນຸດໄດ້.

ຂ່າວສັ້ນ ສປຊ ປະຈຳ ສປປ ລາວ

ອາເລັກຊານດຣາ ບຸນຊ່ວຍ ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນ ທູດໄມຕິຈິດ ປະຈຳ UNDP

ອົງການ ສະຫະປະຊາຊາດ ເພື່ອການພັດທະນາ (UNDP) ໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ ນາງສາວ ອາເລັກຊານດຣາບຸນຊ່ວຍເປັນທູດໄມຕິຈິດແຫ່ງຊາດໃນ ສປປ ລາວ. ອາເລັກຊານດຣາ ອາຍຸ 25 ປີ ສັນຊາດລາວ, ເຖິງແມ່ນວ່າອາຍຸຈະຍັງໜຸ່ມນ້ອຍ, ນາງໄດ້ສ້າງຜົນງານທີ່ໜ້າປະທັບໃຈທາງດ້ານການສະແດງ ແລະ ຮອງເພງ, ແລະ ທັງເປັນທີ່ຮູ້ຈັກເປັນຢ່າງດີທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດນຳອີກ. ນາງໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມມຸ່ງໝັ້ນຕັ້ງໃຈໃນການສ້າງຄວາມຕະຫຼົກຫຼາງດ້ານບັນຫາສັງຄົມ, ອາເລັກຊານດຣາ ໄດ້ຖືກເລືອກໃຫ້ດຳລົງຕຳແໜ່ງອັນຊຶ່ງກຽດເພື່ອສະໜັບສະໜູນຂໍ້ຄວາມການພັດທະນາຕ່າງໆຂອງ UNDP, ໃນນັ້ນລວມມີ ການຫຼຸດຜອນຄວາມທຸກຍາກ, ສົ່ງເສີມການຄຸ້ມຄອງທີ່ມີປະສິດທິພາບ, ສະໜັບສະໜູນການຈັດການສະພາບແວດລ້ອມແບບປັບປຸງ ແລະ ການຫຼຸດຜອນຜົນກະທົບຂອງລະເບີດທີ່ບໍ່ທັນແຕກ. ອາເລັກຊານດຣາ ຈະຊ່ວຍເຮັດໃຫ້ UNDP ເຂົ້າເຖິງໂດຍສະເພາະແມ່ນກຸ່ມໄວໜຸ່ມລາວ, ເຊິ່ງ ເປັນສິ່ງທີ່ຄາດວາມີຄວາມສຳຄັນເປັນຢ່າງຍິ່ງ, ເນື່ອງຈາກ 50% ຂອງປະຊາກອນລາວໃນປັດຈຸບັນແມ່ນມີອາຍຸຕໍ່າກວ່າ 24 ປີ.

ຮູບພາບໂດຍ: ©UNDP / Famous Lighting

WHO ແລະ UNICEF ໄດ້ຮັບຫຼຽນໄຊຈາກປະທານປະເທດໃນການປະສົບຄວາມສຳເລັດໃນວຽກງານໝາກແດງ

WHO ແລະ UNICEF ໄດ້ຮັບຫຼຽນໄຊແຮງງານຈາກປະທານປະເທດ ເພື່ອສະແດງການຮູ້ບຸນຄຸນໃນຄວາມພະຍາຍາມໃນການກຳຈັດໝາກແດງທີ່ຍັງຄົງເຫຼືອໃນ ສ.ປ.ປ ລາວ. ອົງການອະນາໄມ ໂລກຮູ້ສຶກຍິນດີເປັນຢ່າງຍິ່ງໃນການຍິ້ງຍືນຈຳນວນຂອງຜູ້ທີ່ເປັນໝາກແດງຫຼຸດລົງຢ່າງໜູ່ງຫຼາຍໃນປີທີ່ຜ່ານມາ ຈາກ 1 651 ຄົນໃນປີ2007 ເປັນ 32 ຄົນ ໃນປີ 2012 ຫຼັງຈາກທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄັ້ງທຳອິດໃນການປຸກລະດົມການຕໍ່ສູ້ກັບໝາກແດງ ແລະຍັງເປັນການນຳປະເທດໃຫ້ໄປສູ່ການກຳຈັດໝາກແດງໃຫ້ໝົດໄປ” Dr. Liu Yunguo, ຜູ້ຕາງໜ້າອົງການອະນາໄມ ໂລກ ປະຈຳ ສ.ປ.ປ ລາວ ກ່າວ.

ທ່ານ Timothy Schaffter, ຜູ້ຕາງໜ້າອົງການ UNICEF ປະຈຳ ສ.ປ.ປ ລາວ ກ່າວ “ພວກເຮົາມີຄວາມຍິນດີທີ່ຈະເຫັນ ໂດຍສະເພາະແມ່ນການສະໜັບສະໜູນຊ່ວຍເຫຼືອຈາກລັດຖະບານເອງເພື່ອເຮັດໃຫ້ວຽກງານດັ່ງກ່າວປະສົບຄວາມສຳເລັດ. ໃນຄວາມເປັນຈິງການທີ່ລັດຖະບານໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານການເງິນແກ່ວຽກງານສັກຢາກັນພະຍາດແມ່ນເປັນສິ່ງທີ່ດີໃນການສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມມຸ່ງຫວັງທີ່ແທ້ຈິງ ແລະ ໃນການເປັນຜູ້ນຳ”.

ໃນເດືອນ ທັນວາ ປີ 2011 ໄດ້ມີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານ ການປຸກລະດົມການຕໍ່ສູ້ກັບໝາກແດງນ້ອຍ ແລະ ໝາກແດງໃຫຍ່ ແຫ່ງຊາດເຊິ່ງໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຮ່ວມກັບການຢອດຢາໂປລິໂອ, ໃຫ້ວິຕາມິນ A ແລະ ແຈກຢາຍ ຢາຂ້າແມ່ທອງ ປະສົບຜົນສຳເລັດ 97% ໃນກຸ່ມເປົ້າໝາຍ 2.8 ລ້ານຄົນ ຂອງ ເດັກນ້ອຍ ແລະ ໄວໜຸ່ມໃນຊ່ວງອາຍຸ 9 ເດືອນ ຫາ 19 ປີ. ປະເທດຍັງໄດ້ກຳລັງວາງແຜນການ ການປະຕິບັດເພີ່ມເຕີມກ່ຽວກັບວຽກງານ ໝາກແດງນ້ອຍ ໝາກແດງໃຫຍ່ ຂອງໜ່ວຍງານສັກຢາກັນພະຍາດ ໃນປີ 2014 ຫຼື 2015 ທີ່ມີຄວາມສຳຄັນຢ່າງຍິ່ງ ໃນການຊຸກຍູ້ ໃຫ້ປະສົບຜົນສຳເລັດໃນການກຳຈັດໝາກແດງທົ່ວປະເທດ.

ສົມວນຊົນສຳຫຼວດບັນຫາຄວາມປອດໄພທາງດ້ານສະບຽງອາຫານ ແລະ ໂພຊະນາການໃນ 2 ແຂວງພາກໃຕ້

ຈັດຫາອາຫານຫວ່າງທີ່ມີຄຸນຄ່າທາງດ້ານໂພຊະນາການໃຫ້ກັບເດັກນ້ອຍ, ເຝິກອົບຮົມພະຍາບານພະດຸງຄັນໃຫ້ຄຳແນະນຳແກ່ຜູ້ເປັນແມ່ກ່ຽວກັບການໂພຊະນາການທີ່ຖືກຕ້ອງ, ແລະ ກວດກາຫາເດັກນ້ອຍທີ່ມີສັນຍານບົ່ງບອກເຖິງການຂາດສານອາຫານ ແມ່ນ ແນວທາງຂອງ ສປຊ ໃນການສະໜັບສະໜູນ ລັດຖະບານລາວໃຫ້ປັບປຸງຄວາມປອດໄພທາງດ້ານສະບຽງອາຫານ ແລະ ໂພຊະນາການພາຍໃນປະເທດ. ການເຄື່ອນໄຫວທີ່ກ່າວມານີ້ແມ່ນກິດຈະກຳຕ່າງໆທີ່ບັນດານັກຂ່າວຈາກທັງສີມິມ ວຽງຈັນ ທາມ, ວຽງຈັນໃໝ່ ແລະ ລາວ ສະຕາຣ໌ ໄດ້ໄປປະສົບພົບພໍ້ຈາກໄປແກມສົມວນຊົນຢູ່ມຸມພາກສະໜາມ ທີ່ແຂວງເຊກອງ ແລະ ສາລະວັນ, ເຊິ່ງພວກເຂົາໄດ້ໄປຢູ່ມຸມພາກຫຼາຍໂຄງການທີ່ອອກທຶນສະໜັບສະໜູນໂດຍ ສປຊ. ໃນລະຫວ່າງ ສອງມື້ຂອງການເດີນທາງ, ຕົວແທນສົມວນຊົນໄດ້ມີໂອກາດໄດ້ພົບພໍ້ ບັນດາເຈົ້າໜ້າທີ່ປະຈຳແຂວງ, ພະນັກງານສາທາລະນະສຸກ ແລະ ຊາວບ້ານ ແລະ ໄດ້ຮຽນຮຽກວ່ກັບການໂພຊະນາການ ແລະ ບັນຫາຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວພັນກັບອາຫານມີຜົນກະທົບຕໍ່ປະຊາຊົນລາວຢ່າງໃດ. ພວກເຂົາຍັງໄດ້ຢູ່ມຸມພາກສະຖານີວິທະຍຸຊຸມຊົນເພື່ອຮັບຮູ້ເຖິງແນວທາງທີ່ຈະກະຈາຍຂໍ້ມູນຢ່າງມີປະສິດຕິຜົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານດ້ານກະສິກຳ ແລະ ສາທາລະນະສຸກ ໃນຂອບເຂດທາງໂກສອກຫຼີກອີກດ້ວຍ.

“ການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກ ສປຊ ຈະຊ່ວຍໃຫ້ເດັກນ້ອຍລາວມີອະນາຄົດທີ່ສຸດໃສ ແລະ ດີກ່ວາເນື່ອງຈາກການມີສຸຂະພາບທີ່ດີ ແລະ ເຂັ້ມແຂງ”, ກ່າວໂດຍ ທ່ານ ຄຳພອນ ສິວິງໃສ, ຫົງໃນທຶນງານສົມວນຊົນທີ່ເຂົ້າຮ່ວມໃນການເດີນທາງຢູ່ມຸມພາກ. ເປົ້າໝາຍຂອງການຢູ່ມຸມພາກ, ເຊິ່ງຈັດຂຶ້ນໂດຍທຶນງານສົມວນຊົນ ສປຊ, ແມ່ນເພື່ອເພີ່ມທະວີຄວາມສົນໃຈຂອງສົມວນຊົນຕໍ່ບັນຫາຄວາມປອດໄພດ້ານໂພຊະນາການ ແລະ ສະບຽງອາຫານໃນລາວ.

ອົງການ
ສະຫະປະຊາຊາດ

ເຮັດວຽກເພື່ອ ສປປ ລາວ

ຊາວໜຸ່ມສິນທະນາກ່ຽວກັບການຢຸດຕິການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ

“ຂ້ອຍຮູ້ສຶກຍ້ານເວລາຂ້ອຍເຫັນສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບເຮືອນໃກ້ບ້ານຂ້ອຍ. ຜິວຕິເມຍເວລາຜິວເມົາ ແລະບໍ່ມີໃຜພະຍາຍາມຫາມລາວ. ຊາວບ້ານຄິດວານີ້ແມ່ນເລື່ອງທຳມະດາ ພາຍໃນຄອບຄົວ ແລະ ຂ້ອຍຮູ້ສຶກຢ້ານແທ້ໆເມື່ອເຫັນເຫດການດັ່ງກ່າວນີ້” ນີ້ແມ່ນຄວາມຮູ້ສຶກຂອງນັກຮຽນຍິງ ທີ່ໂຮງຮຽນ ມັດທະຍົມໂພນງາມ, ແຂວງຈຳປາສັກ, ທີ່ສະແດງອອກຕໍ່ການສິນທະນາກ່ຽວກັບການຢຸດຕິການຕາມການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ, ທັນວາ 2012.

ການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແມ່ນການລະເມີດສິດທິມະນຸດ ຢ່າງເປັນລະບົບ ແລະ ແຜ່ລຳມ ໄປທົ່ວໂລກ ແລະ ສປປ ລາວ ເອງກໍໄດ້ຮັບຜົນກະທົບເຊັ່ນດຽວ ຄືກັບບັນດາປະເທດອື່ນໃນໂລກ. ໃນຊຸມປີຜ່ານມາ, ຜູ້ນຳ, ນັກສາງ ນະໂຍບາຍ ແລະ ນັກໂຄສະນາ ທັງຫຼາຍໄດ້ ມີການຈັດຕັ້ງເວທີ ພົບປະເພື່ອ ແລກປ່ຽນ ແລະ ປຶກສາຫາລື ກ່ຽວກັບບັນຫາດັ່ງກ່າວນີ້ ແລະ ໄດ້ມີການປັບປຸງ

ໂຮງຮຽນມັດທະຍົມໂຊເສດຖາ ©UNWomen /Jeff Williams

ເດືອນ ທັນວາ 2012, ອົງການ UN Women ໄດ້ສະໜັບສະໜູນໃຫ້ມີການສິນທະນາ ບັນຫາດັ່ງກ່າວນີ້ຂຶ້ນຢູ່ຂັ້ນໂຮງ ຮຽນຂອງສາມແຂວງ ໃນ ສປປ ລາວ. ນັກຮຽນໄດ້ສິນທະນາກ່ຽວກັບ ສິດທິມະນຸດ ແລະ ການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງເພື່ອຊອກຫາວິທີການກຳຈັດມື້ນໃນສັງຄົມລາວ.

ຫາລືໂທ ບົວຂຽວ ແລະ ສົມໝາຍ ສີບຸນເຮືອງ ແມ່ນເຮັດວຽກຢ່າງບໍ່ຮູ້ອິດຮູ້ເໝືອນໃນການປຸກຈິດສຳນຶກ ແລະ ໃຫ້ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບຕາມການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ສົ່ງເສີມວິທີການປ້ອງກັນໃນການກຳຈັດບັນຫານີ້. ພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ລົງໄປຈັດກິດຈະກຳສິນທະນາກັບຊາວໜຸ່ມນັກສຶກສາຢູ່ຂັ້ນໂຮງຮຽນ.

“ຂ້ອຍດີໃຈຫຼາຍທີ່ໄດ້ຮັບຟັງປະສົບການຂອງນັກຮຽນ ແລະ ແລກປ່ຽນຄວາມຄິດເຫັນນຳເຂົາເຈົ້າ. ພວກເຂົາເຈົ້າເຂົ້າຮວມກິດຈະກຳຢ່າງຕັ້ງໜ້າ ແລະ ເລົ່າສູ່ຟັງບັນຫາການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນຊຸມຊົນຂອງເຂົາເຈົ້າ. ກ່ອນອື່ນໝົດ ແມ່ນພວກເຂົາຕ້ອງການຢຸດຕິການ

ນິຕິກຳ ແລະ ການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າຕ່າງໆ.

ຄວາມງຽບແມ່ນເພື່ອນທີ່ດີທີ່ສຸດຂອງການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ, ຄວາມຮຸນແຮງຈະເລີນເຕີບໂຕ ໄວເມື່ອພວກເຮົາບໍ່ເວົ້າເຖິງມັນ. ການຊອກຫາ ແລະ ການສິນທະນາ ຢ່າງເປີດເຜີຍແມ່ນໜຶ່ງໃນເຄື່ອງມືທີ່ມີພະລັງທີ່ສຸດໃນການປ້ອງກັນ ແລະ ການກຳຈັດບັນຫາໃຫ້ໝົດໄປ. ດັ່ງນັ້ນ ອົງການ UN Women ໂດຍການຮ່ວມມືກັບກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ຈຶ່ງໄດ້ຈັດກິດຈະກຳນີ້ເພື່ອໃຫ້ນັກຮຽນໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມ.

ໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງໂດຍເລີ່ມຈາກເຂົາເຈົ້າ ເອງແລະໝູ່ເພື່ອນ. ເມື່ອໄດ້ຟັງແລ້ວເຮັດໃຫ້ຂາພະເຈົ້າມີຄວາມສຸກຫຼາຍ” ກ່າວໂດຍ ຫາລືໂທ.

ຫວັງຢ່າງຍິ່ງວ່ານີ້ແມ່ນບາດກ້າວທຳອິດທີ່ໃຫ້ນັກຮຽນຊຶ່ງເປັນຄົນລຸ້ນໃໝ່ຂອງລາວໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມກິດຈະກຳໃນການສິນທະນາ ກ່ຽວກັບບັນຫາການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງນີ້ ເຖິງແມ່ນວ່າເປັນສິ່ງທີ່ຫຼີກລຽງບໍ່ໄດ້ແຕ່ ມັນກໍເປັນສິ່ງທີ່ຍອມຮັບບໍ່ໄດ້ເຊັ່ນດຽວກັນ.

ຄຳພັນໝາຍຂອງທີມງານ ສປຊ ປະຈຳ ສປປ ລາວ

ທີມງານ ອົງການ ສປຊ ປະຈຳ ສປປ ລາວ ມີຄວາມຕັ້ງໃຈ ໃນການສະໜັບສະໜູນລັດຖະບານ ເພື່ອຍົກລະດັບຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາ ຊົນ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ຊຸມຊົນທີ່ດ້ອຍໂອກາດ ແລະ ອາດມີຜົນກະທົບໄດ້ງ່າຍ. ພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ເຮັດວຽກຢ່າງໃກ້ຊິດ ກັບລັດຖະບານ ແລະ ບັນດາເພື່ອນຮ່ວມພັດທະນາ ເພື່ອບັນລຸເປົ້າໝາຍ ສະຫະສະວັດດ້ານການພັດທະນາ. ພວກເຮົາຈະພະຍາຍາມ ຊ່ວຍເຫຼືອປະຊາຊົນລາວ ໃຫ້ປະສົບຜົນສຳເລັດ ແລະ ສາມາດພັດທະນາມາດ ຕະຖານການດຳລົງຊີວິດຂອງທຸກຄົນໃຫ້ໄດ້ຮັບການປັບປຸງດີຂຶ້ນ”

ອົງການ ສປຊ ທີ່ມີສຳນັກງານຢູ່ ສປປ ລາວ: FAO, IFAD, UNAIDS, UNCDF, UNDP, UNEP, UNFPA, UN-HABITAT, UNICEF, UNIDO, UNODC, UNV, UNWomen, WFP and WHO
ອົງການ ສປຊ ທີ່ບໍ່ມີສຳນັກງານ ຢູ່ ສປປ ລາວ: ILO, ITC, OCHA, OHCHR, UNCRD, UNCTAD, UNIAP (UNRC), UNESCO and UNHCR
ຄູ່ຮ່ວມງານທີ່ໂກ້ຊິດ: Asian Development Bank, UNESCAP, IMF, World Bank

ຕິດຕໍ່ ອົງການ ສປຊ, ປະຈຳ ສປປ ລາວ

ໜ່ວຍງານຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ອົງການ ສປຊ, ຖະໜົນລານຊ້າງ, ຕູ້ ປ.ນ 345, ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ
Email: oneun-info.la@one.un.org, ໂທ: (856 21) 267777, ແຟັກ: (856 21) 267799 www.unlao.org

ຈັດພິມໂດຍ: ໜ່ວຍງານສື່ສານມວນຊົນສະຫະປະຊາຊາດ (The UN Communications Group), ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ສປປ ລາວ ມິຖຸນາ 2013
ພາບໜ້າປົກ: ຄຳມະນີ (ອາຍ 33 ປີ) ເຮັດສວນເຜັກ. ເມື່ອປາກເຂ (ພາບຫາປົກໃຫຍ່): ເຢຍ ຢາ (ອາຍ 44 ປີ) ເຮັດຟ້າມສັດປີກ. ຫວາພະບາ. ໂດຍ: © IFAD/GMB Akash